

مسجد رأس الحسین علیه السلام

سید سلمان آل طعمه

ترجمه حسین رضوی

مسجد «رأس الحسین» از قدیمی ترین مساجد باستانی کربلاست که از سمت درب «سدر» چسبیده به صحن حرم امام حسین علیه السلام بود. در کتاب «تاریخ کربلا و حائر حسینی» آمده است:

مسجد رأس الحسین مسجدی بزرگ و تاریخی است که در وسط آن از قدیم الایام مقام شریفی وجود داشت. سر مطهر امام حسین علیه السلام قبل از این که به کوفه منتقل شود، در این محل گذاشته شد. همه شیعیان به اجماع به عظمت این مسجد اعتراف دارند و این مکان از مقدس ترین اماکن در نزد ایشان به حساب می آید.^۱

در کتاب «تاریخ حرکت علمی در کربلا» نوشته شده: این مسجد از قدیمی‌ترین مساجد کربلا به شمار می‌رود. در میان آن، مقام رأس‌الحسین وجود دارد و به همین دلیل به این نام معروف شده است؛ ولی به دلیل ساخت خیابان دایره‌شکلی در اطراف حرم امام حسین علیه السلام تخریب شد.^۲

مسجد رأس‌الحسین حیاطی نسبتاً بزرگ و نمازخانه‌ای وسیع و چاه آب و حوض بزرگی داشته است. کهن سالانی که این مسجد را دیده‌اند، در توصیف آن می‌گویند: مساحت این مسجد تقریباً ۳۰۰ متر مربع بود و در وسط بنا ستون بزرگی تعبیه شده بود. وارد که می‌شدید، دیوار سمت راست تان پنجره‌ای رو به بیرون داشت. سر مقدس امام حسین علیه السلام شب یازدهم محرم قبل از این که کاروان حسینی به سمت کوفه حرکت کند، در این محل پنهان شده بود. در دیوار سمت صحن نیز محرابی ساخته بودند. این مسجد را هیئتی مذهبی به نام «هیئت امام حسین علیه السلام» مدیریت می‌کرد و در ده شب اول محرم هر سال، مجالس عزای برگزار می‌کردند و در عاشورا دسته‌ای بزرگ و با عظمت از مسجد بیرون آمده و به طرف حرم امام حسین علیه السلام حرکت می‌کرد. در این مسجد، نشست‌های دینی و معرفت‌شناسی نیز برگزار می‌شد و در مناسبت‌های دینی مختلف، از سخنرانی بزرگان نیز استفاده می‌کردند. وقتی خیابان مدور در اطراف حرم مطهر در تاریخ ۱۹۴۸ میلادی (مصادف با ۱۳۶۸ قمری) ساخته شد، این مسجد تخریب جزو خیابانی به نام حائر حسینی گشت.

◆
مسجد رأس‌الحسین مسجدی بزرگ و تاریخی است که در وسط آن از قدیم‌الایام مقام شریفی وجود داشت. سر مطهر امام حسین علیه السلام قبل از این‌که به کوفه منتقل شود، در این محل گذاشته شد.

◆
مسجد رأس‌الحسین حیاطی نسبتاً بزرگ و نمازخانه‌ای وسیع و چاه آب و حوض بزرگی داشته است. کهن سالانی که این مسجد را دیده‌اند، در توصیف آن می‌گویند: مساحت این مسجد تقریباً ۳۰۰ متر مربع بود و در وسط بنا ستون بزرگی تعبیه شده بود.

۱. عبدالجواد کلیددار، تاریخ کربلا و حائر حسینی، ص ۲۷۰

۲. نورالدین شاهرودی، تاریخ حرکت علمی در کربلا، ص ۲۹۳.